

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2011. október 23.
(vasárnap este)**

Horváth Géza

EGYETLEN EVANGÉLIUM

Alapige: Galata 1,6-8. 11-16

Csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelme által elhívott titeket, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok, pedig nincsen más. De egyesek megzavartak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliumát. Viszont ha még mi magunk, vagy egy mennyből való angyal hirdetne is nektek evangéliumot azon kívül, amit mi hirdetünk, átkozott legyen!

(...)

Tudtotokra adom, testvéreim, hogy az evangélium, amelyet én hirdettem, nem embertől származik, mert én nem embertől vettem, nem is tanítottak rá, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából kaptam. Mert hallottátok: milyen volt az én egykori magatartásom a zsidóság körében, hogy féktelenül üldöztem az Isten egyházát, és pusztítottam azt. És a zsidó hithűségben sok kortársamat felülmúltam népem körében, minthogy fölöttébb buzgó rajongója voltam atyáim hagyományainak. De amikor úgy tetszett annak, aki engem anyám méhétől fogva kiválasztott, és kegyelme által elhívott, hogy kinyilatkoztassa Fiát énbennem, hogy hirdessem Őt a pogányok között, nem tanácskoztam testtel és vérrel.

Imádkozzunk!

Örökkévaló Urunk, az előbb az énekben is megvallottuk és kérjük, hogy szólj hozzánk. Dicsőítünk téged most együtt a gyülekezet közösségében azért, hogy beszélő Isten vagy.

Köszönjük, hogy nem olyan vagy, mint a bálványok, mert azok némák. Köszönjük, hogy szóltál hozzánk, szóltál a népedhez. Nagy ítélet volt mindig, amikor hallgattál, és kegyelem volt mindig, amikor feddón is, vádlón is megszólaltál, mert abban mindig ott volt a szeretet, a hívogatás, a felajánlás, hogy térjetelek énhozzám.

Urunk, tudjuk, hogy egy szó is elég ahhoz, hogy átformáld valakinek az életét. Köszönjük a hitet, amely úgy szólalt meg egy bibliai történetben: csak egy szót szólj, és meggyógyul az én szolgám. Tudjuk, Urunk, hogy egyetlen szóval is világot tudsz teremteni. Egyetlen szóval is új szívet tudsz adni. Hozzánk már annyiszor szóltál. Küldtél hosszú üzeneteket. Sok-sok szóval kerestél bennünket. Te látod, Urunk, mennyiszer vettük komolyan és fogadtuk el és fogadtuk meg, és mennyiszer álltunk ellene, utasítottuk el vagy vettük közömbösen.

Köszönjük, hogy ma is szavadért könyöröghetünk igehirdető és igehallgatók egyaránt, hogy szólj hozzánk, hogy te szólj. Megvalljuk előtted, hogy a bölcs nem fejt meg törvényedet sosem. Nincs oly tudós sehol, aki megtanít utadra. Köszönjük, Urunk, hogy egyedül te feded fel nekünk az élet útját. Oly sokszor kérünk az énekben is: az élet útját megmutasd, én meg nem találok azt. Köszönjük, hogy megmutatod nekünk.

Ma este is, kérünk, szólj hozzánk, Urunk. És ami még több: beszélj velünk és add, hogy választ adjunk neked. Add, hogy kitárjuk a szívünket és hódoljunk előtted.

Áldd meg ezt a csendes estét jelenléteddel, beszédeddel, igéddel.

Ámen.

Igehirdetés

A bibliaolvasó kalauzunk szerint nem túl régen olvastuk a galáciabeliekhez írt levelet. Sajnáltam, hogy mivel sorozatot hirdettem itt vasárnaponként, amikor ezt a levelet elolvastuk, a gyülekezetben nem sok szó esett róla.

Most azonban ebből a levélből fontos lett nekem egyetlen szó, amiről Pál apostol sokszor beszélt. Ez a szó pedig: evangélium. Pál apostol többféle vonatkozásban használja ezt a szót: evangélium. Ez a szó annyira átmelengette a szívemet, hogy arra gondoltam, és így kaptam az Úrtól, hogy ezen az estén erről legyen szó: egyetlen evangélium.

Pál apostol a galáciabelieknek világosan leszögezi, hogy csak *egy evangélium van. Nincs más.* Ez a szó: „evangélium” azt jelenti magyarul: örömhír. Amikor a Szentírásban ezt a szót olvassuk, akkor mindig arra gondoljunk, hogy Istennek örömhíre van a számunkra.

Valahol azt olvastam, hogy egy kisfiúnak, aki a karácsonyi szerepet tanulta, amit a gyülekezetben szenteste adtak elő, az az ige jutott: „Ne féljetek, mert íme, hirdetek néktek nagy örömet...” Mire arra került volna a sor, hogy a kisfiú ezt elmondja gyülekezetnek, elfelejtette. Nagyjából emlékezett a tartalmára. Amikor bejött, ki akarta vágni magát, odakiáltotta a gyülekezetnek: van egy jó hírem a számotokra. Ennyit értett meg abból, hogy hirdetek néktek nagy örömet.

Ha ezt megértjük, hogy Istennek jó híre van a számunkra, ami az evangélium, akkor megértünk mindent.

Pál apostol ebben az igében, amikor az örömhírről, az evangéliumról beszél, akkor először is arról szól, hogy ez az evangélium formálta át az ő életét is. Mert evangéliumról nem beszélhet az, akinek az életét nem uralja az evan-

gélium. Örömhírt csak az tud mondani, aki maga is örül. Az örömhírt csak akkor tudjuk továbbadni, ha mi magunk is ebből az örömhírből élünk. Ha ez nekünk is drága meg fontos. Az evangéliumot csak ragyogó arccal lehet elmondani. Az örömhírt nem lehet elmondani közömbösen, savanyúan. Erről mondja az Isten igéje, hogy akkor a trombita bizonytalan zengést tesz, és kicsoda készül a harcra? Hogyan látják rajtunk az örömhírt, ha magunk sem tudunk örülni. Ezért fontos, hogy először a mi életünket formálja át az evangélium.

Ez a jó hír, amiről a Szentírás beszél nekünk, az evangélium üzenete tulajdonképpen annyi, hogy az elveszett, az Isten nélkül élő ember számára, aki az Isten nélküli életnek hordozza az átkát, a büntetését, a súlyát, a nehézségét van egy megoldása. Ez az egy megoldás: Jézus Krisztus. Ez a jó hír.

Már elmondtam ezt egyszer egy történetben, de talán megértjük, hogy mi az evangélium üzenete. Azokban az országokban, ahol van halálbüntetés, a börtönben egy halálra ítélt megtudja, hogy az elnök kegyelmet adott neki. Nem kell meghalnia. Ez az evangélium, a jó hír.

Az az evangélium az Isten igéje szerint, hogy az az ítélet, amelyet Isten a bűn miatt kirótt az emberre, de az Ő szerető szíve miatt felfüggesztett bizonyos időre, az nem hajttatik végre. Isten amnesztiát ad. Isten megbocsátja a bűnt. Felemel a mélységből, és ezért nem kell meghalni. Nem kell elveszni. Az ember arca felragyoghat, hogy van megoldás.

Akikhez nem jut el az evangélium, azok nem tudják, hogy van megoldás. Nekünk ezért kell mindent megtenni, hogy eljusson az evangélium mindenhová. Mert ahova nem jut el, ott nem tudják meg, hogy az életükre van megoldás. Nem tudják meg, hogy nem kell elveszni, nem kell öngyilkosnak lenni, nem kell elválni, ha valakinek tönkrement a házassága, nem kell világgá menni, ha megszűnt a munkahelye, nem kell világgá menni, ha rossz jegyet kap valamiből, és nem mer a szülei elé menni. Ez az evangélium. Nem kell, mert van egy megoldás. Nem kell a sötét alagút felé menni, mikor mehetsz a fény felé.

Ez az evangélium, amiről itt Pál apostol beszél, tulajdonképpen az, hogy Jézus Krisztus egyszeri és tökéletes halálába vetett hittel megigazulunk ingyen, Isten kegyelméből. Most, a reformáció hónapjában, jó, ha erre különösen figyelünk: *Jézus Krisztus egyszeri és tökéletes halálába vetett hittel megigazulunk ingyen, Istennek kegyelméből.*

Ezt a mondatot vessük a tudatunkba, mert református hitünknek és a Szentírás üzenetének is ez a központi gondolata. Jézus Krisztus halálába vetett hit által igazulunk meg ingyen, Isten kegyelméből. Ez az evangélium üzenete, amit a János 3,16 így fogalmaz meg: „Úgy szeretete Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Az evangélium azt jelenti: Isten ezáltal üdvözíti a hívőket. Az evangélium hirdetése által hívja az Ő népét, gerjeszti bennünk a hitet. Ezért nem mindegy, hogy mit hirdetünk, mit mondunk. Örömhírt mondunk-e, evangéliumot mondunk-e, vagy csak mondjuk a magunkét. Amit megszoktunk, amit tanultunk.

Arról van szó tehát: egyetlen evangélium van. Nincs más.

Pál apostol a galáciabelieknek ezt nagyon komolyan mondja és feddi, dorgálja őket. Azt írja nekik az első fejezetben: „Csodálkozom, hogy attól, aki Krisztus kegyelme által titeket elhívott, ilyen hamar más evangéliumhoz pártoltok, holott nincsen más.”

Pál apostol, amikor Isten igéjét hirdette és elment onnan, ezekben a gyülekezetben megjelentek a tévtanítók. Egyébként is gyanús, mert Pál apostol mindig úgy gondolkozott, hogy ne ott hirdessem az evangéliumot, ahol már hirdették. Tehát, ha a tévtanítók becsületesek lettek volna, akkor azt mondták volna: itt már nem kell hirdetnünk, mert Pál apostol előttünk járt. Ahogy mondani szoktuk: meleg az ágy, amiben aludt.

De ott, ahol nem hirdették, oda Pál apostol hívást kapott: jer és segíts nekünk Krisztussal és az evangéliummal. Így megy Filippibe, így viszi az apostol az ígét, mert nem volt, aki vigye. De ott ahol vitte valaki, oda Pál nem ment.

Ezek a tévtanítók tehát Pál apostol nyomában jártak. Ugyanis ezek a tévtanítók más evangéliumot hirdettek, és megtévesztették a gyülekezet tagjait. Ez ellen lép fel itt az apostol: nincs más evangélium. Mondhatja valaki, hogy mi is evangéliumot hirdetünk — de nincs más evangélium.

Beszélgettem valakivel, aki egy közösségbe jár és meg akart győzni arról, hogy ott is Jézusról beszélnek. Akkor a beszélgetésünkben úgy fogalmaztam meg, hogy nem mondhatjuk, hogy Jézusról beszélnek, hanem Jézusról is beszélnek, és az nem ugyanaz. Ez a más evangélium. Ez az, amikor valaki Jézusról is beszél és becsapja az embert, hogy „ott van Jézus, róla beszélnek”. Igen ám, csak folytatják... valamivel folytatják.

Pál apostol kiről beszélt a gyülekezeteknek? Csak Jézusról. Ez az evangélium. Nincs üdvösség senki másban és nem is adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk. Az evangélium az, amit a múlt héten énekeltünk estéről estére: Csak Jézus az, aki segíthet. Üdvöt nem ad más, csakis Ő. Ezért az az igazi evangélium, amely csak Jézusról szól.

Az az egyetlen evangélium, amit Pál apostol úgy fogalmazott meg az egyik gyülekezetnek: nem végeztem, hogy másról tudjak közztetek, csak Jézus Krisztusról, mint megfeszítettről. Pál nem azt mondta Jézusról is akarok tudni, meg Jézusról is beszélek nektek, hanem *csak Jézusról beszélek nektek*. Csak Jézus Krisztusról akarok tudni, mert Istennek ez az egyetlen evangéliuma van, nincs más. Ha valaki más evangéliumot hirdet, az hamisítja azt.

Megszoktuk, hogy ma mindent hamisítanak. Higgyük el, hogy az evangéliumot is hamisítják. Mert ha Pál azt mondja, hogy más evangéliumhoz hajlotok, akkor azt jelenti: hirdetnek nektek más evangéliumot is. Valakik úgy akarják eladni az ő tanaikat, hogy az az evangélium. De figyelmeztet bennünket: ti ne higgyétek! Vigyázzatok, mert az hamis.

A hamis evangéliumnak két nagy jellemzője van: egyrészt nincs értéke, mert a hamisnak nincs értéke. Van egy hamis százdollárosod, de nincs értéke, mert hamis. És valami lehet hamis úgy, hogy nincs hatása.

A múltkor hallottam a rádióban, hogy gyógyszereket hamisítanak. Össze lehet keverni mindenféle port, aztán géppel megformázzák. De ennek a hamis

gyógyszernek nincs hatása. A hamis evangélium az, aminek nincs értéke, mert nincs mögötte fedezet. Az igaz evangélium fedezete Jézus Krisztus keresztese. Jézus Krisztus gólgotai halála.

A hamis evangéliumnak nincs hatása. Az igaz evangélium, amely Jézus Krisztusról szól, ahogy Pál apostol egy másik levélben, a Róma 1-ben írja: Istennek ereje az minden hívónek az üdvösségére. Az evangéliumnak van hatása. Az evangélium munkálkodik az emberben. Erő.

Azt mondja Pál apostol: én vagyok az élő tanúja, nézzetek rám. Én vagyok az élő illusztrációja az evangélium erejének. Ki voltam — mivé lettem. Milyen hatása volt a Krisztus evangéliumának az életemre. Mivé tett engem az evangélium.

Nagyon kell ma vigyázni, mert az evangéliumot hamisítják. Majdnem olyan, mint a valódi, csak nincs értéke.

Gondoljuk, hogy a galatáknál is nem ez történt? Jöttek emberek és el akarták adni az ő evangéliumukat. El akarták adni az ő örömuzenetüket. Értjük, amikor Pál azt mondja: csodálkozom, hogy megbolondultatok. Majdnem így mondja: bolondok vagytok. Attól, aki elhívott titeket ezzel az üdvös evangéliummal, ti más evangéliumra figyeltek, hogy lehet, hogy abban is van valami, hogy az az igaz? Mi úgy prédikáltuk az evangéliumot, mintha közöttetek feszítettett volna meg az Úr Jézus Krisztus, a kereszt evangéliumát, mintha hallottátok volna a kalapácsütéseket. Mintha hallottátok volna Krisztus hét szavát a kereszten.

Igen, vigyázzunk: ha egyszer az evangélium, amin mi elindultunk, amiben meggyökereztünk, amit elfogadtunk, amivel Isten újjáformálta kegyelmével az életünket, nehogy más evangéliumra fordítsuk a fülünket.

Egyszer az idős nénivel beszéltem az egyik faluban. Azt mondja nekem: képzelje, bejött ide három súlyos férfi és hoztak egy marék vastag aranyláncot. Azt mondták: magának olyan vékony az aranylánca, cseréljük el. Nem tudom hova tettem az eszem — mondja a néni —, elkezdtem kicserélgetni a láncokat. Hogy fognak örülni az unokáim. Micsoda öröm lesz. Tejbe-vajba fognak füröszteni engem. Gondolhatjuk, egy baj volt: a „vastag arany” láncok semmit sem értek, mert nem aranyból voltak.

Pált azt mondja: azt az evangéliumot, amely érték volt a ti életekben, kicseréltétek az értéktelenre? Meg vagytok bolondulva?

Ugyanis amikor a más evangélium felé fordultak ezek a galáciabeliek, akkor az azt jelentette: felhígították az evangéliumot. Az csökkentett energiataralmú, nem az igazi. Hasonlít, de nem az igazi. Nektek ez is jó lesz. Elkezdtek kicserélni.

Az a baj, amikor azt mondják: Jézusról is beszélünk, meg még valamit hangsúlyozunk — mert az evangélium: *csak Jézus*. Csak Isten mutatja meg nekem az üdvösség felé vezető utat, senki más, és ez az út csak Jézus Krisztus. A galaták elkezdtek azt hirdetni, hogy ez is, az is, még bizonyos törvényeket is meg kell tartani, és majd akkor üdvözölsz. Az egyetlen evangélium: nem. Istent mindent megtett, mindent elvégzett. Jézus Krisztus halála egyszeri (1Péter

3,18). „Jézus Krisztus szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen.”

Jézus halála tökéletes. Mert ha valamit hozzá kellene tenni, akkor nem lenne tökéletes. Isten Fia azonban tökéletes. Amit Ő tett, az csak tökéletes tud lenni. Nem kell nekünk emberi rendelkezéseket vagy törvényeket is hozzátenni. Aki az Isten útján jár, annak az ragyog fel, hogy elég Jézus Krisztus. Ahogy a reformátorok mondták: Solus Christus — csak Krisztus. Nem kell hozzátenni semmit, ugyanis Ő tökéletes. Váltása tökéletes, mindent elvégzett. Az üdv, mit Jézus Krisztus ad, örök, teljes, szabad — egy kedves énekünk szerint.

Pál apostol ilyeneket mond ebben az igében: „nem embertől vettem, amit hirdettem nektek, nem is tanítottak rá, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából kaptam.” Vagyis itt egy hatalmas titkot fejt meg nekünk Pál. Pedig Pál apostol tanulmányaival tisztában vagyunk. Mintha valaki azt mondaná: Oxfordban végeztem, Cambridge-ben doktoráltam. És mit mond Pál? Az evangéliumra nem tanítottak meg. Olyan csodálatos, ahogy Pál látja ezt.

Hát mire tanítottak? Minden másra, csak a legfontosabbra nem. És hiába tanult a nagy tudós, Gamáliel lábainál. Olyan sok mindenre megtanították az apostolt. megtanították a törvényekre, a liturgiára, az áldozatokra, mit, hogy, mikor kell csinálni. De egyre nem tanították: mit tett érted az Isten. Mit tett érted Jézus Krisztus, mert az evangélium az. Nem az ember tesz valamit, hanem Isten már megtett érted valamit, mégpedig a legnagyobbat. Nem azon van a hangsúly, hogy te hányszor mit teszel, böjtölsz-e kétszer egy héten, alimizsnát adsz-e mindenből, mentából, kaporból stb.-ből. Hanem azon, hogy szolgáljatok az Úrnak örömmel. Menjetek elé hálaadással. Arról van szó, hogy kinyilatkoztatja Isten magát. „Mikor pedig tetszett annak, aki engem anyám méhétől kezdve kiválasztott...” Amikor Isten nem nyugszik abba, hogy téged nem tanítottak meg az evangéliumra, nem hallottad azt.

Hidd el, hogy Isten gondoskodik róla, hogy te az evangéliummal szembe-sülj. A legfontosabbra nem tanítottak meg, a legnagyobbat nem adták neked ide. De azt Isten a damaszkuszi úton kijelenti neki. Egyenesen maga Jézus jelenti ki neki és szól hozzá.

A következő versekben pedig Pál azt mondja, hogy amikor befurakodott ártestvérek jöttek a gyülekezetbe, akik azért férköztek közénk, hogy kikémleljék szabadságunkat, amelyet Krisztus Jézusban kaptunk, ezeknek egy pillanatra sem engedtünk, hogy az evangélium igazsága megmaradjon a számotokra.

Résen kell lenni. Azt mondja, hogy a gyülekezet vezetőinek is mindig résen kell lenniük. A családoknak: édesapáknak, édesanyáknak résen kell lenniük, mert nem mindegy, hogy gyermekeink mit hallanak, milyen evangéliumot. Ki akarja átejtetni őket, ki akarja becsapni, mert aki más evangéliumot hirdet, az be akarja csapni az embereket. Nem számít, hányan vannak, milyen hatalommal bírnak bizonyos felekezetek. A széles úton sokan járnak — mondta Jézus Krisztus —, becsapják az embereket, akik nem ezt hirdetik, hogy csak Jézus Krisztus halálába vetett hit által igazolunk meg ingyen, Isten kegyelméből, minden kegyelem az életemben, és az is kegyelem, hogy Isten munkálja

bennem a hitet, gerjeszti az evangélium hirdetése által a hitet. Nemcsak arról gondoskodik az én Uram, hogy szembesüljek az evangéliummal, hanem meg is maradjak az evangélium üzenetében.

Ezért mondja Pál: résen vagyunk. Ismerjük azokat, akik befurakodnak a gyülekezetbe és más evangéliumot hirdetnek. És még egy ígét mond Pál: amikor pedig a gyülekezetben van gond, akkor Péteréket is figyelmeztette, mert látta, hogy nem az evangélium igazságának megfelelő egyenes úton járnak. Ez pedig nagy tanács azoknak, akik az evangéliumban vannak, hogy egymásra is figyeljünk.

Pál szól Péternek: testvéreim, nem az evangélium szerint való egyenes úton jártok. Egy kicsit sem lehet hígítani. Egy kicsit sem lehet az evangélium üzenetét meghamisítani. Ebben Pál apostol nem ismert pardont. Tudta, hogy mihelyt a gyülekezetbe beengedi a hamis evangéliumot, mihelyt engedi, hogy valaki elhajoljon ettől, azon nyomban vége. Alig lehet majd visszahozni. Ezért öröködik a tiszta evangélium felett, mert a gyülekezetben, a családokban mindig így kell öröködni. Át ne vágjon, át ne rázzon valaki bennünket más evangéliummal, hogy lehet üdvözülni könnyebben is. Az Úr Jézus megmondja ennek az újtját: nincs más evangélium.

Ismerjük meg magunkat, vegyük nagyon komolyan az evangélium üzenetét. Járja át szívünket. Maradjunk meg benne. Legyünk éberek, ha valaki mást kínál nekünk, és lehetőleg ezt próbáljuk tovább is adni másoknak. Mert másnak is szüksége van a hírre, és másnak is van hely a Golgotánál, mert mások is szenvednek bűnök árnyán. De csak a tisztán Krisztusról szóló evangélium, amely új életet támaszthat és az új életben megtarthat mindannyiunkat.

Imádkozzunk!

Urunk, köszönjük neked az evangélium drága üzenetét. Köszönjük, hogy nagy értéke van az evangéliumnak, mert nagy fedezet van mögötte: a te halálod, Úr Jézus Krisztus. Köszönjük, hogy a te halálod, ami a Golgotán történt, az egyszeri volt és tökéletes, nem kell semmit hozzátenni. Egyetlen dolgot lehet tennünk: hívő szívvel elfogadnunk, megköszönjük és élünk belőle és élünk vele.

Köszönjük, hogy eljutott hozzánk az evangélium. Valóban úgy van, hogy aki nem hallja, mert más tanítanak, te gondoskods az arról, hogy aki a tied, az mindenképpen szembesüljön az evangéliummal és felragyogjon neki, nekünk a Krisztus, az Ő váltsága, halála, élete, és boldogan tudjunk bizonyosságot tenni: lásátok meg, nézzétek meg, milyen munkája volt az életemben az evangéliumnak. Azelőtt ilyen voltam, ilyen lettem.

Köszönjük, hogy formáló erő az evangélium, mert hatása, ereje, értéke van. Kérünk, Urunk, ez hirdettessék minél több helyen.

Könyörülj meg, hogy mindig legyen szemünk, fülünk, értelmünk megnézni, megvizsgálni, milyen az az evangélium, amit esetleg mondanak nekünk, vagy hallunk, tapasztalunk a környezetünkben, vagy amellyel mások fordulnak hozzánk. Engedd, hogy útbaigazítsunk embereket ebben a nagy megtévesztésben, ahol mindenki azt mond, azt tanít, amit akar.

Köszönjük a te igéd drága, tiszta tanítását.

Őrizz meg bennünket az éjszakában. Adj nekünk nyugalmat testben, lélekben egyaránt, és engedd, hogy a jövő héten is éljünk a te dicsőségedre.

Kérünk, hogy azokat az imákat is hallgasd meg, amiket csendben elmondunk neked.

Ámen.

512. *m* *Hannover, 1648.*

»Szólj, szólj hoz-zám, U-ram, mert szol-gád hall-ja
szó-dat!« Így mondom, mert magam rég annak ére-
zem. Hadd jár-jak ú-ta-don, hadd vár-jam é-gi
jó-dat Hű szív-vel szün-te-len, hű szívvel szüntelen.

2. Adj lelkedből erőt, hogy értsem és szeressem Elrendelt útamat s minden parancsodat. Egy vágyat hagyj nekem: hogy halljam és kövessem Szent igazságodat, szent igazságodat.

3. Nincs oly tudós sehol, ki megtanít útadra, A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem; Te fejtet meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja, Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.

4. Te nagy csodáidról bár fennszóval beszélnek És fennen hirdetik felséges rendedet, Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig ha érhet, De szívig nem mehet, de szívig rem mehet.

5. Szólj, szólj, én Istenem! — szól hangodból a jószág, A lelkem megfeszül s a hallásban segít, És szódban meglelem az örökkévalóság Jó édességeit, jó édességeit.

6. Szólj és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek, Szólj, hogy legyen szavad ír s gyógyító erő; Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhét, És mindörökre nő, és mindörökre nő.

Corneille Péter, 1606–1684.